

קונטרס

שמחת פורים

יעורר ויחזק את נשמות ישראל על אהדות ואהבה, שעל ידי זה מוחקים ומבטלים את המון-עמלק, שכל ענינו הוא רק פרוידים, ועל ידי תקף השמחה שבר ישראל שיש ושמחה בשמחת אלקותו יתברך המתגלה ביום הפורים, זוכים לתקן את כל מה שפגם במשך כל ימי חייו בשנאת ישראל, רחמנא לגלון, וזוכה להתאחד עם כלל נשמות ישראל.

אשר כתב הרב הגאון הצדיק, חסידא ופרישא, עמוד האמונה, מנורה הטוהרה, המגלה והמפרסם אמתת מציאותו יתברך לכל העולם בליו.

כבוד קדשת הרב הצדיק מוהרא"ש זצ"ל

בעל מחבר

ספר "שפת הנחל" - פרוש ובאור על כל הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ו, וספרי שו"ת "אשר בנחל", ועוד ספרים רבים ונכבדים, הבנויים ומקודים על-פי דברי רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון, בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

על-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס ע"י חסידי ברסלב ע"ה ק"ר וישלם תוכב"א

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב
ליבערטי
Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Premishlan Way
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh Boro Park
1011 41st Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:
www.BreslevCenter.com

צו הערן די העדליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי
צו באקומען די חיזוק יומי
אימעיל
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
chizikyomi@gmail.com

קוּנְטָרַס

שְׁמַחַת פּוּרִים

.א.

אָמוּנָה

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁעַקֵּר "שְׁמַחַת פּוּרִים" הוּא הָאָמוּנָה בְּבוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, שְׁאָדָם צָרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שְׁאָדָם מְכַנִּיס בְּעַצְמוֹ יְדִיעָה זוֹ, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, אִזּוֹ הוּא שְׁמַח, וְזוֹ "שְׁמַחַת פּוּרִים". לְזוֹאת הַמֶּן-עַמְלֵק רָצָה לְעַקֵּר מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת הָאָמוּנָה. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה יג, סִימָן ה'): גָּאוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילְנוּ — זֶה עַמְלֵק, שְׁנִתְגַּאֵה עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחִרוּפָיו וּבְגִדוּפָיו. עַמְלֵק מְכַנִּיס סְפָקוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל — "הֵיִשׁ הַיְיָ" בְּקִרְבָּנוֹ אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז), וְהוּא מִתְרִיס

כְּלָפֵי מַעֲלָה, ו"מִלְחָמָה לֵה" בַּעֲמָלֵק מִדֶּר דֶּר", בְּכָל דּוֹר
 וְדוֹר יֵשׁ לָנוּ עֶסֶק עִם הַמֶּן-עַמְלֵק, שְׁרוּצָה רַק לַעֲקֹד אֶת
 הָאֱמוּנָה מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וּבְרַגַע שְׁאִין לְאָדָם אֱמוּנָה
 בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בַּר מִיָּנָן, מִזֶּה בָּא, שֶׁהוּא עֲצוּב,
 שְׁבוּר, מְדָבָא, עֲצָבָנִי, וְאִין לוֹ אֵל מִי לְפָנוֹת. כִּי בְּפִרוּשׁ
 אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּוֹסֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ז'), שֶׁעָקַר הַגְּאֻלָּה
 תְּהִיָּה רַק עַל-יְדֵי אֱמוּנָה, אִם תִּתְגַּלֶּה הָאֱמוּנָה בַּעוֹלָם,
 שְׁכָלָם יֵאֱמִינוּ בַּבוֹרָא עוֹלָם, כֹּלָם יִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמָם אֶת
 הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כֹּל אֶחָד יִדְבַּר
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל צָרְכָיו יִבְקֹשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה תְּהִיָּה
 הַגְּאֻלָּה. וְלִהְפֹךְ — עָקַר הַגְּלוּת רַק מִחֲמַת חֶסֶד וְחַסְדוֹ
 אֱמוּנָה, שְׁאִין לְאָדָם אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזוֹ
 קִלְפַת הַמֶּן-עַמְלֵק, שְׁרוּצָה לְקַרֵּר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁלֹא תְהִיָּה לָהֶם אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמִשָּׁם
 סוֹבְלִים אֶת הַסֶּבֶל הַנּוֹרָא, שְׁכָל אֶחָד מֵאֲתָנוּ סוֹבֵל, וּמִזֶּה
 נוֹבֵעַ, שְׁאָנוּ עֲצוּבִים. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים!
 "שְׁמַחַת פּוּרִים" זֶה מִלְחָמָה בַּעֲמָלֵק, לְלַחֵם
 בְּאִפְיִקוּרְסִים, בַּכּוֹפְרִים וּבַלִּיצָנִים, שֶׁהֵם מִתְלוֹצְצִים מִכָּל
 הַקְדוּשׁ לַעַם יִשְׂרָאֵל. וּבִשְׁבִיל זֶה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ שְׁמוּאֵל יב): "לֵץ תִּפְּהָ" — זֶה עַמְלֵק; כִּי
 כָּל עֲגִין עַמְלֵק רַק לַעֲשׂוֹת לִיצְנוּת מִכָּל דְּבַר שֶׁבְּקִדְשָׁה,
 אָבֵל אֲנִתְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים,
 מִתְחַזְּקִים בְּאֱמוּנָה, זֶה "שְׁמַחַת פּוּרִים", שְׁאִינְנוּ

מִסְתַּכְּלִים עַל שׁוֹם עֲמֻלָּקִים, שְׁרָצְחוּ אֶת נַשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל: אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְיִלְדִים בְּדַם קָר, עַל שׁוֹם
 עַרְב־רַב שֶׁנִּתְעַרְבוּ בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינָם מִתְבַּיְשִׁים
 לְדַבֵּר נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנֶגֶד כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם
 יִשְׂרָאֵל. לָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת נח.): "לֵךְ
 הַיּוֹי"ה הַמְּמַלְכָה" — זו מְלַחֶמֶת עֲמֻלָּק; בְּזֵה שְׂאֵנֵי
 מַגְלִים לְכֻלָּם, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ, וְהוּא
 יִתְבַּרֵךְ מְלֶךְ, בְּזֵה בְּעַצְמוֹ אָנוּ לוֹחֲמִים בְּעֲמֻלָּק. כִּי כָּל
 עֲנִין הַמֶּן-עֲמֻלָּק, לְכַסּוֹת אֶת הָאֱמוּנָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל.
 וּבִשְׁבִיל זֶה מְסֻתּוֹכְבִּים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה בְּנֵי-אָדָם שְׂבוּרִים
 וּרְצוּצִים בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְאִינָם יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת,
 אֲבָל בְּרַגַע שֶׁמִּתְגַּלֶּה אֲלֵיהֶם הָאֱמוּנָה בְּבוֹרָא כָּל
 עוֹלָמִים, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַּטְּלַת קְלַפַּת הַמֶּן-עֲמֻלָּק, וְזוֹהִי
 "שְׁמַחַת פּוּרִים". לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! בְּאוֹ
 וְנִתְחַיֵּל עֲכָשׁוֹ מֵהַפּוּרִים הַזֶּה לְשַׂמַּח בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, נִבְרָאנוּ מְזוּרַע
 יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר הֵם רוֹצְחִים
 בְּעֻלְמָא, הַרוֹצְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זֶה אֶלְפִים שָׁנָה
 בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת בְּלֵי שׁוֹם
 הַגִּיּוֹן כָּלֵל. וְזָכִינוּ לְהִיּוֹת בְּמַעֲמַד הַר סִינַי, כִּי כָּךְ
 אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁכָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הָיוּ
 בְּהַר סִינַי וְקִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה. וְזוֹ הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה
 — "שְׁמַחַת פּוּרִים" שֵׁשׁ לָנוּ, לְשַׂמַּח שְׂאֵנֵינוּ יְהוּדִים

מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, ולועגים וצוחקים מכל אלו הנוצרים והקתולים, הביטוסים והצדוקים, הקראים, הריפורמים והקונסרבטיבים, הערכ-רב ושאר הקלפות בכל מיני פנוייהם, שאינם מתבישים לדבר פתוח נגד הקדוש-ברוך-הוא, נגד התורה, ונגד קיום המצוות, אינם מתבישים לחלל שבת בפרהסייה, בר מינן, ולזלזל בכל המצוות, ואנחנו עם ישראל מקבלים על עצמנו בפורים אמונה בכורא כל עולמים, שזו שלמות "שמחת פורים"; כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, כי סוף כל סוף אם אדם מתבונן היטב בבריאה, רואה שהכל זה אלקות, ואלקות זה הכל, ומה שאנו רואים לפני עינינו דומם, צומח, חי, מדבר, הכל זה לבוש לגבי גלוי אין סוף ברוך הוא. לזאת בפורים נתגלה אור נפלא כזה, שכל השנה נעלם ונסתר מעיני בני-אדם. לכן אנו רואים, שכל השנה בני-אדם מתבישים לרקד ברחובות, מתבישים להיות בשמחה, כי חושבים פן ואולי יסתכלו עליהם כאלו יצאו מדעתם. ורבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות אמת, סימן ל'): לפי הרחוק מן האמת בן מחזיק את הסור מרע לשוטה; והכל בא מחמת חסרון אמונה, כי אם הייתה לנו אמונה ברוצה ומזככת, היינו רוקדים ברחובות, ושמחים שאנו מאמינים באל עולם, אל יחיד שברא את כל העולמות כלם, ומחיה ומנהו ומקים את כל הבריאה כלה; לזאת,

בני ובנותי היקרים! בפורים הזה, באו נקים בשלמות
 "שמחת פורים", על-ידי שנקבל על עצמנו אמונה
 פשוטה בו יתברך, ונבטל את הגאות והישות
 והמציאות שלנו, ונדע שאין שום מציאות בלעדיו
 יתברך כלל, וכפי שנחדיר בעצמנו ידיעה זו, שהכל זה
 אלקות ואלקות זה הכל, על-ידי-זה נזכה להכניע את
 קלפת המן-עמלק, שרוצה לכפות את הקדוש-ברוך-
 הוא, להעלים את הבורא יתברך שמו. אבל אנחנו עם
 ישראל מגלים את הקדוש-ברוך-הוא לעיני כל. וכך
 אומר הנביא (ישעיה מב): "אני הוי"ה קראתיך בצדק
 ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים, לפקח
 עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא יושבי
 חשך", שעם ישראל צריכים להיות אור לגויים, להאיר
 לכל העולם כלו, שיש בורא כל עולמים. לזאת אומרים
 חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח): כשישב הקדוש-ברוך-
 הוא על כסא מלכותו, ותהיה הממשלה שלו, באותה
 שעה מלחמה להוי"ה בעמלק. לזאת, בני ובנותי
 היקרים, באו ונראה שיהיה מצדנו גלוי אלקות, שאנחנו
 עם ישראל נגלה את הקדוש-ברוך-הוא לעיני כל, ולא
 נתביש משום ברעה שבעולם, נשמר שבת, נתעטף
 בציצית, נתעטר עם תפלין בריש-גלי, נתפילל אל
 הקדוש-ברוך-הוא. וזו שלמות "שמחת פורים", כי אין
 עוד שמחה כשמחת האמונה, שאדם מאמין בהקדוש-

ברוך-הוא, וְאַנְחֵנוּ עִם יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, שְׂזַכְּנוּ לְהִבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, שֶׁהֵם רוֹצְחִים בְּדַם קָר, כְּאֲשֶׁר נֹכַחְנוּ בְּמִשְׁפָּה כָּל שְׁנוֹת גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְאַנְחֵנוּ מֵאֲמִינִים רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּבִתְרוּהָ הַקְדוּשָׁה.

ב.

אֲמוֹנַת חֲכָמִים

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְאֲמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֹא עַל-יְדֵי אֲמוֹנַת חֲכָמִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יד, לא): "וַיֹּאמְרוּ בְּהִנֵּה הַבְּרָכָה וּבְמִשְׁפָּה עֲבָדוּ", אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשֵׁלַח): אִם בְּמִשְׁפָּה הָאֲמִינוּ בְּה' לֹא כָּל שָׁפָן? אֲלֹא אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֹא עַל-יְדֵי שְׂמֻקְדִּימִים אֲמוֹנַת חֲכָמִים. לְזֹאת אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁהֶמֶן-עַמְלָק הִתְגַּבֵּר מְאֹד עַל מְרֻדְכֵי הַצְּדִיק, וְרָצָה לְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ, כִּי בְּכָל פַּעַם שָׂרָאָה אֶת מְרֻדְכֵי שְׂאִינוּ כּוֹרַע וְאִינוּ מִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ, נִכְנָס בְּעֻצְבִּים, בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה גְדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אֶסְתֵּר ג, ה): "וַיִּמְלֹא הֶמֶן חֲמָה", וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּל, שְׂיֵשׁ אִישׁ יְהוּדִי הַמֵּאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְגַלָּה וּמְפָרְסֵם אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵינֵי כָּל, וְאִינוּ מִפְּחַד מֵאָף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֹא

מקבץ את כלל ילדי ישראל, ולומד עמהם אמונה טהורה בבורא כל עולמים, לזאת, התנפל למרדכי הצדיק. וכן קורה בכל דור ודור, שכנגד הצדיק האמת המגלה את הקדוש-ברוך-הוא לעיני כל, עומד המן הרשע, ורוצה רק לכלות אותו, רק לשברו, ומוסר אותו בכל מיני מסירות, מסית ומדיח נגדו. אבל גדל כח הצדיק עד אין סוף, פי הצדיק דבוק בחיי החיים בו ותברך. וזה היה גדל כחו של מרדכי הצדיק, שהיה כל-כף חזק בתפלה, עד שעורר את נשמות ישראל, שגם-כן יתפללו להקדוש-ברוך-הוא, ולא יפחדו מהמן-עמלק, אלא יצאו בחוצות, ויבקשו ויתחננו לפניו ותברך. וכך אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה לח, סימן ה'): מי גרם למרדכי לבוא לידי הגדלה הזאת? שהיה מתפלל בכל שעה; מאחר שראה עצמו בגדלה, לא זו מן התפלה; מרדכי הצדיק לא הגיע למדרגתו, אלא על-ידי התפלה, יומם ולילה היה מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל אשר היה צריך בקש רק ממנו ותברך, ובזכות זה עלה לגדלה. וכשעלה לגדלה לא מעט מתפלה, והחדיר בעם ישראל גדלת התפלה. שזה הענין של אמונת חכמים, שאנחנו צריכים להתחזק באמונת חכמים בצדיקי הדור; פי בכל דור ודור יש להקדוש-ברוך-הוא צדיקים קדושים, שהם בחינת מרדכי הצדיק, והם לוחמים מלחמת הנו"ה

ברוך הוא וברוך שמו, הם אשר מחזירים את התורה
 לעם ישראל, הם אשר מחזירים את העטרה לישנה, הם
 מחזקים ומעודדים את נשמות ישראל, שלא תפצעלו
 מהמן-עמלק, שלא תבלבלו מהסתת הקלפות והסטרך
 אחרא והערב-רב, שמסיתים ומדיחים נגד הקדוש-
 ברוך-הוא ונגד כל הקדוש לעם ישראל, שלא תפצעלו
 מהגויים הרוצחים, שרצחו את נשמות ישראל בדם קר,
 בכל מיני מיתות משנות ואכזריות. פי הצדיק האמת
 שהיא מרדכי, הוא מעורר ומעודד ומשמח את נשמות
 ישראל, שלא יפסקו להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא,
 שיצאו בחוצות, ויצעקו אל הבורא ותברך שמו,
 ויבקשו רחמים רבים ממנו ותברך. לזאת, בני ובנותי
 היקרים! עקר "שמחת פורים" — להתחזק באמונת
 חכמים. ומה אנו רואים? שהמן-עמלק אינו יכול לסבל
 שיש יהודים המאמינים באל עולם ובחכמים האמתיים,
 לזאת הוא בא עם כל כחות הטמאה שלו, לדבר על
 חכמי ישראל, להתלוצץ מחכמי ישראל, אשר זה היה
 הפח של המשכילים והערב-רב והאנטישמים, ימח
 שמם, בכל הדורות — להתלוצץ ברבים מחכמי
 התורה, לבזות אותם ברבים. ולכן עקר "שמחת פורים"
 — להתחזק באמונת חכמים. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-
 מוה"ן, חלק א', סימן סא), שעל-ידי אמונת חכמים, אדם
 יודע איך להתנהג. פי המח שלו מברר ומזכך, ויודע

אִיךָ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, אַךְ בְּלִי אֲמוּנַת
 חַכְמִים אָדָם אֲבוּד לְגַמְרִי. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים!
 עַקֵּר "שְׁמַחַת פּוּרִים" זֶה אֲמוּנַת חַכְמִים, שְׁעָלֵינוּ לְקַבֵּל
 עַל עֲצֻמְנוֹ אֲמוּנַת חַכְמִים, לְהֶאֱמִין בְּדַבְרֵי צְדִיקִים. וְאִם
 אֲנוּ שׁוֹמְעִים שְׂאֵחָד מְדַבֵּר נֶגֶד הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בַחֲיִנַת
 מְרֻדְכִי, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁזֶהוּ הַמֶּן, כִּי כָל הָעֲנָן שֶׁל הַמֶּן
 הִיָּה נֶגֶד מְרֻדְכִי, כִּי לֹא הִיָּה יָכוֹל לְסַבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים
 וְאִפְּן אֶת גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל מְרֻדְכִי הַצְּדִיק, לֹא הִיָּה יָכוֹל לְסַבֵּל,
 שְׁמְרֻדְכִי הַצְּדִיק מְקִים תְּלֻמוּדֵי תוֹרָה בְּעֵבֹר הַבְּנִים,
 בְּתִי-סֵפֶר בְּעֵבֹר הַבְּנוֹת, וְלוֹמֵד עִמָּהֶם תּוֹרַת הַיְיָ"ה
 בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, מְלַמְּדֵם אִיךָ לְקַיֵּם מִצְוֹתַי
 יְתֻבְרָךְ. לְזֹאת הַמֶּן הַרְשָׁע הוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שְׁלוֹ
 דֵיִקָּא נֶגֶד מְרֻדְכִי, כִּי לֹא יָכוֹל הִיָּה לְסַבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים
 וְאִפְּן, וְהִלֵּךְ לְמַסְרוֹ בְּכָל מִינֵי מְסִירוֹת, אֲבָל לֹא הַצְּלִיחַ;
 כִּי מְרֻדְכִי הַצְּדִיק יוֹתֵר חֲזָק מִמֶּנּוּ. וּלְבִסּוֹף הַמֶּן נִתְּלָה,
 וּמְרֻדְכִי הַצְּדִיק נִתְּגַלָּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. לְזֹאת, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲכָשׁוּ בְּזִמְן "שְׁמַחַת פּוּרִים", עַקֵּר
 הַשְּׂמַחָה זֶה אֲמוּנַת חַכְמִים, שְׂאָנוּ מֵאֲמִינִים בְּחַכְמֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים בְּקוֹלָם, בְּקוֹל הַצְּדִיקִים הַמְּחִזְרִים
 עֲטָרָה לְלִשְׁנָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אֲמוּנַת
 חַכְמִים זֶהוּ הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְאִם תִּשְׁמְעוּ כְּלָבִים נוֹבְחִים
 נֶגֶד הַחַכְמִים, חַכְמֵי הַתּוֹרָה, תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁהֵם כְּלָבֵי
 הַמֶּן, כִּי לֹא יִמְלֹט שְׂפִי שְׁעִמְדוֹ רְגָלּוֹ עַל הַר סִינַי,

שידבר נגד הצדיק האמת הדבוק באין סוף ברוך הוא, שאינו מסיח דעתו ממנו יתברך כרגע. ואומרים חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי): הרי הכלב בא ונושף אתכם — זה עמלק; הינו שעמלק נקרא כלב. לזאת אנחנו צריכים מאד מאד להשמר מקלפת עמלק, מהכלב הזה שלא יבוא לנשף אותנו. ועקר נשיכת עמלק, שמכניס באדם קרירות, שמכניס באדם ספקות באמונה — "היש הו"ה בקרבנו אם אין". לזאת, בני ובנותי היקרים! עקר "שמחת פורים" הוא — על-ידי אמונת חכמים, שעלינו להתחזק מאד באמונת חכמים, לשמע בקול חכמי ישראל. באו, בני ובנותי היקרים, ונזרק את השכל המדמה שלנו, באו ונטה און אל חכמי ישראל, העוסקים להחזיר את העטרה לישנה, באו ונחזק את ידי החכמים. וזו "שמחת פורים", שאנחנו זוכים להאמין בחכמי ישראל, ושומעים בקולם, ולומדים את ספריהם הקדושים. כי הצדיקים הגדולים נכללים לגמרי באין סוף ברוך הוא וברוך שמו, ואי אפשר להשיגם בשום פנים ואופן; כי הצדיק כל-כף גדול, עד שמבחוץ אין רואים עליו כלום, ואדרבה רואים תכלית ההפך, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קמג), שחכמינו הקדושים אומרים (נדים, פרק ג'): כל השירים קדש, ושיר השירים קדש-קדשים; שלמה המלך חבר שלשה ספרים: משלי, קהלת, שיר השירים.

בְּמִשְׁלֵי וּבִקְהֵלֶת יֵשׁ לְבָנֵי־אָדָם הַשְּׁגָה, אָבֵל בְּשִׁיר
הַשִּׁירִים, אֵין לְשׁוֹם בְּרִיָּה הַשְּׁגָה, אֲדַרְבָּה שִׁיר הַשִּׁירִים
נִדְמָה כְּסֹפֶר שֶׁל שִׁירִים, שִׁירֵי אֶהְבָּה. וּבְאֵמַת אוֹמְרִים
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם): כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ לֹא רָאוּ לַיּוֹם
שֶׁנִּתְגַּלָּה בּוֹ שִׁיר הַשִּׁירִים; מֵרַב סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ.
וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל, בֶּן הַדְּבָר, הַצְּדִיק הָאֵמַת מִבְּחוּץ אֵין
רוֹאִים עָלָיו שׁוֹם דְּבָר, וְאֲדַרְבָּה חוֹשְׁבִים עָלָיו מֵה
שֶׁחוֹשְׁבִים, אָבֵל בְּפָנִימִיּוֹת הוּא חֲתִיכַת אוֹר, כִּי הוּא
מְגַלֶּה אֶת הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עָלֵינוּ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
הַצְּדִיק, כִּי הוּא קָדָשׁ קָדָשׁ. וּמִתִּי יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת
הַצְּדִיק? אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קעג):
עַל־יְדֵי הַפְּתָב יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הַנֶּפֶשׁ, אֶת פְּנִימִיּוֹת
הַנֶּפֶשׁ. כְּשֶׁרוֹאִים אֶת הַסְּפָרִים שְׁלוֹ הַמְּלָאִים חֲכָמָה
אֶלְקִית, מְלָאִים זִיו וְאוֹר, מְלָאִים הַתְּחִזְקוֹת, מְלָאִים
שְׂמֵחָה, דִּיקָא עַל־יְדֵי הַפְּתָב יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הַצְּדִיק.
וְכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב), שֶׁפְּנִי
שְׁכָלוֹ וְחֲכָמְתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הֵם בְּתוֹךְ הַסְּפָר, וּמִי שְׂרוּצָה
לְהַפִּיר אֶת הַצְּדִיק בְּאֵמַת, שֶׁיִּלְמַד אֶת הַסְּפָרִים שְׁלוֹ. וְזוֹ
"שְׂמַחַת פּוּרִים" — שֶׁיֵּשׁ אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂמֵאֲמִינִים
בְּסִפְרֵי הַצְּדִיק וְלוֹמְדִים בָּהֶם, וּמְפִיצִים אוֹתָם לְכָלֵל
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. לֹא־כֵן הֵמָּן הַרְשָׁע גַּם־כֵּן כְּתַב סְפָרִים,
כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (אֶסְתֵּר ח, ה): "לְהַשִּׁיב אֶת הַסְּפָרִים מִחֲשֻׁבַּת

הַמֶּן" וְגו'; ; אַבְל הַסְפָּרִים שֶׁלוֹ הָיוּ נִגְדוּ הָאֲמוּנָה, נִגְדוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִגְדוּ הַתּוֹרָה, נִגְדוּ הַמִּצְוֹת, וְנִגְדוּ כָּל הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. גַּם הַמֶּן כָּתַב סְפָרִים, אַבְל הָיוּ מְלֵאֵי לִיצְנוּת וּכְפִירוֹת; כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה, כְּנִגְדוּ מְרֻדְכֵי הַצְדִּיק הַמְגַלֶּה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּדַכְתִּיב (אָסְתֵּר ט, כ): "וַיִּכְתֹּב מְרֻדְכֵי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים" וְגו', שֶׁהִפְתַּב שֶׁל מְרֻדְכֵי הַצְדִּיק נִתְגַּלֶּה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, זֶה הַמֶּן-עֲמֶלֶק לֹא יָכוֹל הָיָה לְסָבֵל. וּבְשִׁבִיל זֶה עָשָׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבַטֵּל אֶת סְפָרֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְגַם הוּא כָּתַב סְפָרִים, אַבְל סְפָרֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְרֻדְכֵי, גָּלוּ לְכָל־אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ. שְׁזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב (אָסְתֵּר ו, ב): "וַיִּמְצָא כְּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מְרֻדְכֵי", שֶׁכֵּלֶם מְצָאוּ בְּכַתְבֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת גְּלוּי אֶלְקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַּטְּלָה כָּל הַזְּהֵמָה שֶׁל סְפָרֵי הָאֲפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל הַמֶּן הֶרְשָׁע, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יז), שֶׁעַל-יְדֵי הַכְּתָב שֶׁל הַצְדִּיק מִתְגַּבְּרִים, כִּי מוֹצְאִים הֵפֶךְ אֲמוּנָתָם בְּתוֹךְ סְפָרֵיהֶם דִּקְא, וְזֶה הַמֶּן-עֲמֶלֶק לֹא יָכוֹל לְסָבֵל, וְלָכֵן מִי שֶׁחוֹלֵק עַל סְפָרִים הַמְגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא בְּכָל־ל הַמֶּן-עֲמֶלֶק, יִמַּח שְׁמוֹ, וְכֵן מוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן לב), שֶׁעַל-יְדֵי סְפָרֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת נִתְבַּטְּלִים סְפָרֵי מִינּוֹת וּכְפִירוֹת מִהָעוֹלָם. לְזוֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עַקְרוּ

"שמחת פורים" זה אמונת חכמים, שעלינו להתחזק בזה, וללמד את הספרים הקדושים של חכמי ישראל, חכמי התורה, ולברח מפל העתונים ומפל הזבל של המן-עמלק, שמדפיס בכל יום עתונים חדשים, המלאים נאוף וכפירות ואפיקורסות, המלאים לעג ובוז נגד חכמי התורה. לזאת, בני ובנותי היקרים! עקר "שמחת פורים" הוא רק על-ידי שנהרתיק מאתנו את העתונים הרעים, שהם ספרי המן, המלאים כפירות ואפיקורסות, הלועגים על מנהיגי ישראל, על מצוות הוי"ה ברוך הוא וברוך שמו, על תורת ה' וחכמיה, ובזה שנתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ובחכמי הדור, זו "שמחת פורים" הכי גדולה.

ג.

אחדות ישראל

בני ובנותי היקרים! עקר "שמחת פורים" זה אחדות ישראל; שעם ישראל צריכים לאחד עצמם בצוותא. הגיע הזמן שנתאחד בינינו, מספיק שגאה ההורסת כל חלקה טובה, שזוהי קלפת המן-עמלק, שאמר (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד מפזר ומפחד"; כי כל כחו הוא הפחד ומשל, ואינו יכול לסבל שגשמות ישראל מתאחדים יחד, אוהבים אחד את השני, כי כל

ענינו הוא רק פורים, ומסית ומדיח יומם ולילה נשמות ישראל זה נגד זה וכו', העקר שיהיה ריב ומחלוקת, שלא יהיה שלום בין נשמות ישראל; כי ברגע שיש שלום בישראל, אין לו מה לעשות בזה העולם. לזאת, בני ובנותי היקרים! עקר "שמחת פורים" זה אחדות ואהבה בין נשמות ישראל, להתאחד עם כל יהודי, לאהב כל יהודי, אשר זו היתה עבודת אסתר המלכה, שאמרה (אסתר ד, טז): "לך פנס את כל היהודים"; כי עקר עבודת הצדיקים בכל דור ודור, זהו רק לאחד את נשמות ישראל ביחד. לזאת, בני ובנותי היקרים! עכשו בפורים, זכרו היטב, שעקר "שמחת פורים" זו אהבה ואחדות שתהיה בינינו. עלינו לאחד את כלל נשמות ישראל, לסלק מאתנו את כל מיני שנאת חנם, שבשביל זה אנחנו סובלים עדין את הסבל הנורא הזה סבל הגלות. כי כף אומרים חכמינו הקדושים (יומא ט), שמקדש שני חרב מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עברות הכי חמורות: עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים; בזה שיהודי שונא, חס ושלום, יהודי שני, הוא כעובד עבודה זרה ממש; כל-כף חמורה השנאה של יהודי נגד זולתו. וזו עבודת המן-עמלק — להחדיר שנאה בין נשמות ישראל. ואנו עדים לכך, שזורעים שנאה ברחוב, לשנא יהודים שומרי תורה ומצוות, ומי

אחראי לזה? הַמֶּן-עֲמֶלֶק. כי לא יִמְלֹט יְהוּדֵי שְׁעָמְדוּ רָגְלוֹ עַל הַר סִינִי, שִׂידֵיחַ נֶגֶד יְהוּדֵי שְׁנֵי, מִכְרַח לַהֲיוֹת שֶׁהוּא מְזַרַע הַמֶּן-עֲמֶלֶק. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֶקֶר "שְׂמֵחַת פֹּרִים", זֶהוּ רַק אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאֵהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זֶה הַמְצָנָה שְׁצוּוּנוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֶסְפֵּר ט, יט): "וּמְשָׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוָנִים"; שֶׁזֶהוּ סִמְלָה הָאֲהָבָה, שְׁאֲחַד עוֹזֵר לְזוּלָתוֹ; רוֹאִים אֲבִיוֹן, נוֹתְנִים לוֹ צְדָקָה. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִמֵּן קו), שְׁעֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַצְּדָקָה לְעוֹר לְזוּלָת גַּם בְּרוּחַנִיּוֹת. רוֹאִים יְהוּדִים רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹזְרִים לָהֶם לְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כִּי אֵין עֲנִי אֶלָּא בְּדַעַת, עֲנִי הַרְחֹק מִדַּעַת הָאֲמֶת, רְחוּק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבוּר וְרָצוּץ, וּפְלוּגֵי בָּא וּמְחֻזְקוֹ וּמְעוֹדְדוֹ וּמְשֻׁמְחוֹ, וּמְכַנִּיס בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, וְזֶהוּ 'מִתְּנוֹת לְאֲבִיוָנִים'. וְכֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת צְרִיף לְעוֹר לְאֲבִיוָנִים, אֲשֶׁר זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה; כִּי גְדוּלָה צְדָקָה מִכָּל הַמְצוּוֹת שְׁבִתוּרָה. לְזֹאת עֶקֶר "שְׂמֵחַת פֹּרִים" — לְתַת צְדָקָה לְעַנְיִים, מִתְּנוֹת לְאֲבִיוָנִים, לְעוֹר לְזוּלָת, לְצֵאת מִעֲצָמֵנוּ, "וּמְשָׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ", לְשִׁלּוֹחַ מִתְּנוֹת זֶה לְזֶה. וּבְזֶה שְׁנֵתְאֲחַד יַחַד, בְּזֶה נִכְנִיעַ אֶת הַמֶּן-עֲמֶלֶק, בְּזֶה נִכְנִיעַ אֶת הָעֶרֶב-רַב; כִּי כָּל הַכַּחַשׁ שֶׁלָּהֶם הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁזוּרְעִים פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל, שְׁעַם

יִשְׂרָאֵל מְתַאַחֲדִים יַחַד. כִּי שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלוֹם. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פֶּרֶשֶׁה ט', סִימָן ט'): גְּדוֹל שְׁלוֹם, שְׁכַל הַבְּרָכוֹת וְטוֹבוֹת וְנִחְמוֹת, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיאֵם עַל יִשְׂרָאֵל — חוֹתָמִים בְּשְׁלוֹם; וְזֶה מִתְגַּלֶּה בְּפוּרִים. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹת הַיְּקָרִים! עַקֵּר "שְׁמַחַת פּוּרִים", זֶה רַק אַחַדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּתְאַחַד יַחַד, נֹאֵהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, נִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ אֶחָד בְּשִׁבִיל הַשְּׁנִי, שְׁזָה עַקֵּר "שְׁמַחַת פּוּרִים" — וּמְשֻׁלֹּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוֹנִים. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגוּדָה): הָעוֹלָם הַזֶּה — מִפְּנֵי שְׂאִינָם מִתְחַבְּרִים זֶה עִם זֶה, מִקְּנָאִים זֶה לְזֶה, אֲבָל לְעֵתִיד לָבֵא, כְּשִׁיתְּחַבְּרוּ זֶה לְזֶה — יִתְעַלּוּ; כְּשִׁיתְּגַלֶּה הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֲזִי יִתְחַבְּרוּ עִם יִשְׂרָאֵל וַיִּתְעַלּוּ עֲלֶיהָ אַחַר עֲלֶיהָ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! בְּאוֹ עֵתָה מִהַפוּרִים הַזֶּה לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַקְּנָאָה וְהַשְּׂנְאָה וְהַגְּזֵעוֹת, הַרְשָׁעוֹת וְהָאֲכֻזְרִיוֹת שֶׁנִּטְבָּעָה בְּתוֹכֵנוּ, נַעֲקֹר אֶת הָרַע וְהַשְּׂנְאָה שֶׁחָדְרוּ לְלִבֵּנוּ, וְנִתְחִיל לְאַהֲבֹת אֶת כָּל יְהוּדֵי בְּאֶשֶׁר הוּא יְהוּדִי, כִּי כָּלֵנוּ בְּנֵי אֲבֵרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְאִמּוֹת הָעוֹלָם כָּלֵם שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ, וְלֹא יוֹעִיל עַל כֵּן שׁוֹם דְּבָר, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי (סִפְרֵי בְּהַעֲלוֹתָהּ ט, י'): הַלְכָה הִיא בְּדוּעַ שְׁעָשׂוּ שׁוֹנְאֵי לַיַּעֲקֹב; אִמּוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶת כָּל בְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַנְחָנוּ עֲדִים לְאֶשֶׁר קָרָה לָעַם

יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁפַּח אֲלֵפִים שְׁנוֹת גְּלוּת, שְׁהֲרֹגוּ, חֲנָקוּ, שְׂרָפוּ,
 רָצְחוּ וְצָלְבוּ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִי? כָּלֵל אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, וְלֹא הִשְׁתַּנּוּ כָּלֵל, עַדִּין הַשְּׁנֵאָה הַעֲמֵקָה נִגְדְּנוּ
 שְׂרִירָה וְקִיּוּמָה, כְּמֵאמְרָם ו"ל (שְׁבַת פּוּר): מֵאֲזוּ שְׁעַם
 יִשְׂרָאֵל קָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּסִינִי, יְרְדָה שְׁנֵאָה לְעוֹלָם,
 וְאַמּוֹת הָעוֹלָם שׁוֹנְאִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֵינָם יְכוּלִים
 לְסַבֵּל שְׂיֵשׁ עִם הַמֵּאֲמִינִים בְּאֵל עוֹלָם, אֵל אֶחָד, וְלֹא
 יִבְאוּ וּיְסַפְרוּ עִכְשָׁו סְפוּרֵי בָּדִים, שֶׁהֵם חֲפָצִים בְּאַהֲבָה
 וּבְשָׁלוֹם, כִּי הֵם מְלֵאִים שְׁנֵאָה כְּלַפְנוּ, וְהִטְבִּיעוּ אֶת
 אִירוּפָה הַיְהוּדִית בְּדַמֵּי יְהוּדִיָּה, ה' יִנְקֶם דָּמָם הַנִּזְקִי
 וְהַזָּד, שֶׁנִּשְׁפָּךְ כַּמִּים בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר בְּאִירוּפָה הַנוֹצְרִית,
 הַקַּתּוֹלִית וְהַפְּרוֹטֶסְטַנְטִית, הַלּוּתֶרְנִית וְהַפְּרֵבּוֹסְלִית,
 מְסַפְרֵד עַד סְבִיר, מֵאוּקְרַאִינָה עַד פּוֹלִין, מִיֶּזֶד
 אֲנְגְלִיָּה, מִצְרַפֶּת עַד גְּרֵמָנְיָה הָאֲרוּרָה, וְהַכֹּל בְּעֵדוּד
 הַכְּנָסִיּוֹת וְהַבִּישׁוּפִים, הַכְּמָרִים וְהַהֲגֻמוֹנִים, בְּהִשְׁפַּעַת
 הַמְּטִיף הַעֲלִיּוֹן הָאֲפִיפִיּוֹר, שֶׁמְרַרֵּוּ אֶת חַיֵּיהֶם שֶׁל אַחֲיָנוּ
 בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִזְרוֹת אַכְזָרִיּוֹת, בְּגִירוּשִׁין וּבְכָל מִינֵי
 עֲלִילוֹת דָּם. וְאַסוּר לָנוּ לְשַׁכַּח אֶת זֹאת, שֶׁזֶה בְּכָלֵל:
 "זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמֶלֶק" וְגו'. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים! עַקֵּר "שְׁמַחַת פּוּרִים" — הִיא אַהֲבָה וְאַחֲדוּת
 שְׁתֵּהִיָּה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה אַמּוֹת הָעוֹלָם
 לֹא יוּכְלוּ לָנוּ כָּלֵל. הַמְּסִיּוֹן לֹא יוּכַל לְתַפֵּס אֶת נַשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל וּלְהַעֲבִירָם עַל דָּתָם, שֶׁזוֹ הִיְתָה גְּזֵרַת הַמֶּן-עֲמֶלֶק

— להעביר את עם ישראל על הדת, לכוללם בין הגויים. ומאין יש להמְנֵעַמֶּלֶק כחות לכולל את נשמות ישראל, ולחתן גויים עם יהודים, בר מינן? הכל בא רק מחמת שאין בינינו אחדות ואהבה, כל אחד מושך לכיוון אחר, כל אחד מגביה עצמו על זולתו. אבל ברגע שאנחנו נתאחד יחד, ולא נקרא עוד שמות למפלגות, לא נעשה פלגים פלגים בין נשמות ישראל, בזה נכניע את קלפת המְנֵעַמֶּלֶק, המְסִיתָה ומדיחה להתרחק מהבורא ותברך שמו. וכל אלו הרפורמים והקונסרבטיבים, הצדוקים והביתוסים והקראים, ושאר מיני שמות וכנויים שיש להם, לא נתן להם לכולל את נשמות ישראל בין הגויים. אדרבה אנו מאמינים רק בהקדוש-ברוך-הוא, אין לנו בזה העולם רק אותו? ותברך, וזו "שמחת פורים" אמתית. לזאת, בני ובנותי היקרים! מהפורים הזה, באו נתאחד יחד, ונשלים זה עם זה, ואם תמצאו אחד רשע מרשע, המְסִיתָה ומדיח נגד נשמות ישראל, תדעו לכם, שזהו המן, וצריכים להזהר ממנו מאד, כי הוא בא בחנפנות, במתיקות ובאהבה, המן הרשע בא לנשמות ישראל בשלום ובטוב, ורצה להכשילם בפה שהכשיל, אבל מרדכי הצדיק תקף-ומיד תפס את הטמאה שלו, והכריז צום לעם ישראל, להבדל מאמות העולם, ולצאת בחוצות ולצעק להקדוש-ברוך-הוא, ולגלות לכלם, שאנחנו עם

יִשְׂרָאֵל מֵאֲמִינִים רַק בְּאֵל עוֹלָם, יְחִיד וּמִיָּחֵד, וְצוּעֵקִים:
 "הַיְיָ" הוּא אֱלֹקִים", "הַיְיָ" הוּא אֱלֹקִים". וְהַקּוֹל הַזֶּה
 יֵצֵא מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, עַד שְׁהֶמֶן-עֲמֶלֶק לֹא הָיָה
 יָכוֹל לְהִתְגַּבֵּר עַל עַם יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְיָרִים! עֲקֹר "שְׂמַחַת פּוּרִים" זֶהוּ רַק אַחַדוֹת וְאַהֲבָה
 בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁעֲלִינוּ לְהִתְחִיל מִהַפּוּרִים הַזֶּה
 לְהִשְׁתַּדֵּל שֶׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַחְוָה וְרַעוּת בֵּינֵינוּ, וְנִחְדֵּל
 כְּבָר מִהַשְׁנָאת חֲנָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְ"שְׂמַחַת
 פּוּרִים".

ד.

אֲכִילָה וּשְׂתֵיָה

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְיָרִים! עֲלֵיכֶם לִזְכֹּר, שְׁבִימֵי
 אַחֲשׁוּרוּשׁ נִכְשְׁלוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּאֲכִילָה וּשְׂתֵיָה שֶׁל
 טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, וְזֶה הָיָה כַּח הֶמֶן-עֲמֶלֶק, שֶׁבָּא אַחֲרֵי-כֵן
 לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם. כִּי כְּשֶׁאָדָם נִכְשֵׁל בְּאֲכִילַת טְרַפּוֹת
 וּנְבִלוֹת, אָזוּי הַדָּם שָׁלוֹ נִתְעַכֵּר, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׁאִינוּ יָכוֹל
 לְקַבֵּל אָמוּנָה. וְלִזֶּה אָנוּ עֹדִים, לְמָה וְאִיךָ הָיָה כַּח
 לְעַרְב־רֵב לְהַעֲבִיר מְלִיוּנִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַל דָּתָם,
 אִיךָ הִצְלִיחוּ לְעַקֹּר שְׂבָטִים שְׁלָמִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל,
 וְלְהַעֲבִירָם עַל דָּתָם, וְלַעֲשׂוֹתָם שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, בַּר מִיֵּנָן?
 הַכֹּל הָיָה עַל-יְדֵי שְׁפָטָמוּ אוֹתָם בְּאֲכִילַת טְרַפּוֹת

ונבלות, בִּשְׂרֵי הַחֲזִיר, הַשֶּׁפֶן וְהַגָּמֶל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲקֵר "שְׂמֵחַת פּוּרִים" זֶה
 אֲכִילָה וְשִׂתְיָה, שְׂצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת סֵעֲדָה בְּפוּרִים, לֶאֱכֹל
 רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, לְשִׁתּוֹת רַק מִשְׁקָאוֹת כְּשָׂרִים, וּבִזְהָ
 שְׂנֵקֶבֶל עַל עֲצָמָנוּ מֵהַיּוֹם וְהַלָּא לֹא לֶאֱכֹל שׁוֹם
 מֵאֲכָלִים שְׂאִין עֲלֵיהֶם הַכֶּשֶׁר טוֹב מִבֵּית-דִּין צָדֵק שֶׁל
 יְרֵאִים וְחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', בְּזֶה נִבְטַל אֶת הַכְּפִירוֹת
 וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שְׂנֵקֶסוּ בְּנוֹ. וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב): דִּיקָא בְּעַת אֲכִילָה, אָדָם
 יְכוּל לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ לְגַלּוּי אֱלֹקוֹת כְּזֶה, שְׂיַרְגִּישׁ אֶת
 הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִמְצָא אֹתוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, כְּדַכְתִּיב
 (רוֹת ב): "לַעֲת הָאֲכֹל גִּשֵׁי הַלוֹם"; דִּיקָא בְּעַת הָאֲכִילָה
 יְכוּלִים לְרַאוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה. וְכֵן כְּתִיב (שְׁמוֹת כד, יא):
 "וַיַּחֲזוּ אֶת הָאֱלֹקִים וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ"; דִּיקָא אִם אָדָם
 אוֹכֵל מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים, וְשׁוֹתֵה מִשְׁקָאוֹת כְּשָׂרִים, יְכוּל
 לְרַאוֹת וְלַחֲזוֹת בְּנַעַם זֵיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלֹא כְּבִימֵי
 אַחַשְׁוֵרוּשׁ, שְׂאֵז נִכְשְׁלָנוּ בְּאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת. וּמָה
 אָנוּ רוֹאִים? שְׂבָכָל דּוֹר וָדוֹר, הָעַרְב־רַב שְׂמַתְעָרַב
 בֵּינֵינוּ, מְכַנֵּס בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, בְּשֵׁר
 הַחֲזִיר, הַשֶּׁפֶן, הַחֲמוֹר וְהַגָּמֶל. וְאֵתָם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים! הַשְּׂמֵרוֹ מְאֹד מֵהַ שְׂאֵתָם אוֹכְלִים, כִּי בְּנֵקֶל
 יְכוּלִים לְהַכְּשֵׁל בְּנְבִלוֹת וְטְרֵפוֹת, בְּלֹא לְשִׁים עַל לֵב.
 עַל-כֵּן קִדְּם שְׂאֵתָם אוֹכְלִים בְּשֵׁר, תְּבַדְּקוּ הֵיטֵב מִי הוּא

הַרְבֵּה הַמְּכַשֵּׁיר, מִי הוּא הַשׁוֹחֵט?! וְאַל תֵּאָכְלוּ סֶתֶם
בֶּשֶׂר שְׂאִינְכֶם יוֹדְעִים מִיְהוּ הַרְבֵּה הַמְּכַשֵּׁיר וְהַשׁוֹחֵט, כִּי
זֶה בְּיָדָאֵי בֶּשֶׂר שְׂפָנִים וְכוּ'. וּבִפְרָט שְׁלֹאֲחֵרוּנָה מִמְּלֵאִים
אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם בֶּשֶׂר הַחֲזִיר, וּמְכַשִּׁילִים אֶת נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִיָּנִי מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, שֶׁזוֹ גִּזְרַת הַמֶּן-
עֶמְלֶק וְזַמְמוֹ לְתַפֵּס אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת, עָקַר
"שְׂמֵחַת פֹּרִים" לְשֹׁמֵר אֵילָו מֵאֲכָלִים אוֹכְלִים, וּמֵהַיּוֹם
וְהַלְאָה אֵל תִּכְנִיסוּ לְפִיכֶם שׁוֹם מֵאֲכָל שְׂאִין מְטֻבֵּעַ עֲלָיו
הַכֶּשֶׁר מֵהֶדֶר! אֵל תִּכְנִיסוּ שׁוֹם מוֹצֵר לְבִיתְכֶם, שְׂאִין לוֹ
הַכֶּשֶׁר טוֹב מֵרַב מִפְּרָסֶם בְּצַדִּיקְתּוֹ וּבִירְאֵת שְׂמִים שְׁלוֹ!
אֵל תֵּאָכְלוּ מֵאֲכָלִים בְּעֵלְמָא, עִם הַכֶּשֶׁרִים מְזִיפִים,
שֶׁהַשׁוֹק מוֹצֵף בָּהֶם, כִּי רַק בְּדֶרֶךְ זֶה הַעֲרֵכְרֵב יֵשׁ לָהֶם
כַּח לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וַיֵּשׁ לָהֶם הַכֶּשֶׁרִים
מֵהַיָּרֵע־בָּנִים שְׁלָהֶם, וְאֵלֹהֵי הַמְּאֲכָלִים מְעַרְבָּבִים אֶת
הַדָּם, שְׁלֵא תִכְנֹס כְּבָר הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְכֵן עֲלִיכֶם
לְדַעַת, כִּי הַמְּאֲכָלִים הִלְלוּ הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים לְאָדָם אֶת
כָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים; כִּי מִמֶּה שְׂאָדָם אוֹכֵל,
מִזֶּה נִתְהוֹנָה הַדָּם, וּכְשֶׁאָדָם אוֹכֵל טְרֵפוֹת, נִתְעַכֵּר דָּמוֹ,
וְקָשָׁה לוֹ לְקַבֵּל גְּלוּי אֱלֻקוֹת, וְאִז נִדְבָקוֹת בּוֹ כָּל מִיָּנִי
מַחְלוֹת, כִּפִּי שְׂאָנוּ שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִקְרִים
מוֹעֲזוּעִים, הַכֵּל בָּא רַק מִחֲמַת שְׂאִין גִּזְהָרִים לְאָכֵל
מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיִּקְרִים! עָקַר
"שְׂמֵחַת פֹּרִים" זֶה סְעֻדַת פֹּרִים, שְׂאָנוּ עוֹשִׂים סְעֻדָּה

עם דגים ובשר, והשתיה פדת אין אונס, וכל המרבה
 הרי זה משבח; כי המן-עמלק רצה לכלות את נשמות
 ישראל, רצה להשמיד את הגופים, לאבד ולהרג את כל
 היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, וכנגד זה
 אנו עורכים סעדת פורים, להראות להקדוש-ברוך-הוא,
 שמהיום והלאה אנו נשמר עצמנו במה שנכניס לפינו,
 נזהר מטטרפות ונבלות, ואנו מקבלים על עצמנו מיום
 הפורים הזה לא לאכל שום בשר שאיננו מפירים את
 הרב המכשיר, לא נאכל שום מוצר, שאיננו יודעים מי
 נותן את ההכשר, כי גם בזה יש שועלים קטנים מחבלי
 פרמים, וישנם הרבה צבועים, הנותנים הכשרים,
 ומטביעים חותמם על מיני מאכל, והם קלים, ריקים
 ופוחזים, עמי ארץ, אשר בשביל בצע כסף ימכרו את
 נשמתם הטמאה, ויכשילו את זולתם בכל מיני טורפות
 ונבלות, רחמנא לצלן. לזאת, בני ובנותי היקרים! עקר
 "שמחת פורים", שמהיום והלאה נשמר על קדשת
 וכשרות המאכלים, ונשתה 'לחיים' בהדור, ונתחזק
 ונתעורר ונשמח באין סוף ברוך הוא, ונדקא על-ידי
 "שמחת פורים" נזכה להגיע אל היעוד המיעד לנו
 שיתגלה לעינינו, ונשוב בתשובה שלמה, והקדוש-
 ברוך-הוא יבנה לנו את בית-המקדש, וכלנו נעלה
 לירושלים לאכל מן הזבחים, ולחזות בזיו השכינה.

ברכות המגילה

קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית, וביום אחר
קריאת התורה, הקורא מברך שלש ברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁעָשָׂה
נִסִּים לְאַבֹּתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁהַחֲיֵנוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

בשחרית יכוין בברכת "שהחיינו" גם על מצות מתנות לאביונים
ומצות משלוח מנות ומצות סעודת פורים.

« וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻשׁוּרוֹשׁ הוּא אֲחֻשׁוּרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדָּוָד
וְעַד-פֹּזֵשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: » בַּיָּמִים הָהֵם
בְּשֶׁכֶת ׀ הַמֶּלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ עַל כִּפֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשַׁן
הַבֵּירָה: » בְּשֶׁנֶּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו
וְעַבְדָּיו חֵיל ׀ פָּרַס וּמְדֵי הַפְּרָתָמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לְפָנָיו:
וּבַהֲרֵאתוֹ אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר תַּפְאֲרַת
גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאֵת יוֹם: » וּבְמָלוּאֵת ׀ הַיָּמִים
הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּירָה
לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שֶׁבַעַת יָמִים בַּחֲצֵר גִּנַּת בֵּיתֵן
הַמֶּלֶךְ: ׀ חָזָר ׀ בְּרַפֵּס וּתְכֵלֶת אַחֲזוּ בַּחֲבִלֵי-כוֹץ וְאַרְגָּמָן
עַל-גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מַפּוֹת ׀ זָהָב וְכֶסֶף עַל רַצְפַּת
בַּהֲטָוֶשׁשׁ וְדָר וְסַחֲרַת: ׀ וְהַשְּׁקוֹת בְּכָלִי זָהָב וְכֹלִים מִכֵּלִים
שׁוֹנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב כִּיָּד הַמֶּלֶךְ: » וְהַשְּׁתִיָּה כִּדַּת אֵין אִגַּם
כִּי-כֵן ׀ יִפְדֵּ הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ-
וְאִישׁ: ׀ ׀ גַּם וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשָׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית
הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ: ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לִב-
הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אָמַר לְמַהוּמָן בְּזָתָא חֲרֻבוּנָא בְּגָתָא וְאַבְגָּתָא
זָתָר וְכֶרְפֵּס שֶׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשַׁרְתִּים אֶת-פָּנָי הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשׁוּרוֹשׁ: » לְהַבִּיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ בְּכַתָּר
מַלְכוּת לְהֵרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפְיָה כִּי-טוֹבַת מְרָאָה

היא: ^י וּתְמַאֵן הַמֶּלֶכָה וּשְׂתֵי לְבוּא בְּדָבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בֵּיַד
הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֵרָה בּוֹ: ^ט וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יִדְעֵי הָעֵתִים כִּי־כֵן דָּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל־
יִדְעֵי דַת וְדִין: ^י וַהֲקָרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שֶׁתֵּל אֲדַמְתָּא תְּרִשִׁישׁ
מִרְס מִרְסָנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת שְׁרֵי | פָּרַס וּמְדֵי רֵאִי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ
הַיֹּשְׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמְּלָכוֹת: ^{יא} כְּדַת מָה־לַּעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה
וּשְׂתֵי עַל | אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מֵאֵמֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ
בֵּיַד הַסְּרִיסִים: ^ט וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא
עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וּשְׂתֵי הַמֶּלֶכָה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים
וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ:
^י כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמֶּלֶכָה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְנוֹת בְּעֲלִיהֶן
בְּעִינֵיהֶן בְּאִמְרֵם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ אֲמַר לְהָבִיא אֶת־וּשְׂתֵי
הַמֶּלֶכָה לִפְנֵיו וְלֹא־בָאָה: ^י וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה | שְׁרוֹת
פָּרַס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שְׁרֵי הַמֶּלֶךְ
וּכְדֵי בְזִיוֹן וְקִצְפָּה: ^י אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מְלָכוֹת
מִלִּפְנֵיו וַיִּכְתַּב בְּדַתִּי פָּרַס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבֹר אֲשֶׁר לֹא־תָבוֹא
וּשְׂתֵי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וּמְלָכוֹתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ
הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: ^כ וְנִשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־
מְלָכוֹתָו כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל
וְעַד־קָטָן: ^כ וַיִּטַּב הַדְּבָר בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ

כְּדַבֵּר מְמוּכָן: ^כ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֶל-
מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְתָּבָה וְאֶל-עַם וְעַם כָּלְשׁוֹנוֹ לֵהָיוֹת כָּל-
אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כָּלשׁוֹן עִמּוֹ:

ב « אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּשְׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ
זָכַר אֶת-וְשֵׁתִי וְאֶת אֲשֶׁר-עָשִׂתָה וְאֶת אֲשֶׁר-נִגְזַר
עָלַיָּה: ^ג וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי-הַמֶּלֶךְ מִשְׂרָתָיו יִבְקָשׁוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת
בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאֵה: ^ד וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-מְדִינֹת
מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נַעֲרֵה-בְּתוּלָה טוֹבֹת מֵרָאֵה אֶל-
שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים אֶל-יַד הַגָּא סָרִים הַמֶּלֶךְ
שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנִתּוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן: ^ה וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינָי
הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשֵׁתִי וַיִּטֵּב הַדָּבָר בְּעֵינָי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ
כֵּן: ^ו אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מֵרְדֳּכָי בֶן
יָאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: ^ז אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם
עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה
נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: ^ח וַיְהִי אִמָּן אֶת-הַדָּפָה הַיָּא אֶסְתֵּר
בְּתִדְדוּ כִּי אֵין לָהּ אָב וְאָם וְהַנַּעֲרָה יִפְתָּה-תֹּאֵר וְטוֹבֹת מֵרָאֵה
וּבְמֹוֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחְהָ מֵרְדֳּכָי לֹו לְבַת: ^ט וַיְהִי בְּהַשְׁמַע
דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבֵּץ נַעֲרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה
אֶל-יַד הַגָּי וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל-יַד הַגָּי שֹׁמֵר

הַנָּשִׁים: ^ט וְתִיטֵב הַנְּעֵרָה בְּעֵינָיו וְתִשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל
אֶת־תְּמָרוּקֶיהָ וְאֶת־מְנוֹתֶיהָ לְתֵת לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעֵרוֹת
הָרְאוּת לְתֵת־לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֶת־נְעוּרוֹתֶיהָ לְטוֹב
בֵּית הַנָּשִׁים: ^י לֹא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת־עֲמָהּ וְאֶת־מֹלְדֹתָהּ כִּי
מְרַדְּכֵי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד: ^{יא} וּבְכָל־יוֹם וַיּוֹם מְרַדְּכֵי
מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית־הַנָּשִׁים לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר
וּמַה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ: ^{יב} וּבַהֲגִיעַ תֵּרֹ נְעֵרָה וְנְעֵרָה לָבֹוא | אֶל־
הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ בְּדַת הַנָּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר
חֹדֶשׁ כִּי בָּן יִמְלֹאוּ יְמֵי מְרוּקִיהֶן וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר
וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּבִשְׂמַיִם וּבִתְמָרוּקֵי הַנָּשִׁים: ^{יג} וּבִזְוָה הַנְּעֵרָה
בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר וַיִּתֵּן לָהּ לָבֹוא עִמָּהּ
מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ: ^{יד} בְּעֶרְב׃ | הִיא בָּאָה וּבִבְקָר
הִיא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל־יָד שֶׁעֲשָׂנוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ
שֹׁמֵר הַפִּילֹגֶשִׁים לֹא־תָבֹוא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חֲפִיץ בָּהּ
הַמֶּלֶךְ וְנִקְרְאָה בְּשֵׁם: ^{טו} וּבַהֲגִיעַ תֵּרֹ אֶסְתֵּר בַּת־אֲבִיתָיִל יָד
מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר לָקַח־לוֹ לְבַת לָבֹוא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָבָר
כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הִגִּי סָרִיס־הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְתִהְיֶה
אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינָיִ כָּל־רְאִיָּה: ^{טז} וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל־
הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי הוּא־
חֹדֶשׁ טִבֵּת בְּשַׁנַּת־שִׁבְעַת לְמַלְכוּתוֹ: ^{יז} וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת־

אָסְתֵר מְכַל־הַנְּשִׁים וַתִּשְׂאֵהֶן וַחֲסֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ־הַבְּתוּלֹת
וַיִּשֶׂם כְּתֵר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּכֶהּ תַּחַת וְשָׂתִי: ^י וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר
וְהַנְּחָה לַמְּדִינֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת בְּיַד הַמֶּלֶךְ: ^י וּבְהַקְבִּץ
בְּתוּלוֹת שְׂנִית וּמְרַדְכֵי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ: ^כ אֵין אֶסְתֵּר
מִגִּדַּת מוֹלְדָתָהּ וְאֶת־עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מְרַדְכֵי וְאֶת־
מֵאֲמֵר מְרַדְכֵי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אִתּוֹ:
ד ^כ בַּיָּמִים הָהֵם וּמְרַדְכֵי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קִצַּף בְּגִתּוֹן
וַתִּרְשׁ שְׁנֵי־סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמַרְי הַסֵּף וַיִּבְקְשׁוּ לִשְׁלַח יָד
בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרָשׁ: ^כ וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמְרַדְכֵי וַיִּגֵּד לְאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְכֵי: ^כ וַיִּבְקֶשׂ הַדָּבָר
וַיִּמְצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ: **ד**

ג ^א אַחֲרָי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרָשׁ אֶת־הַמֶּן
בֶּן־הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם אֶת־בְּסָאוֹ מַעַל כָּל־
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ: ^ב וְכָל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
בָּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהַמֶּן כִּי־בֵן צִוָּה־לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרַדְכֵי לֹא
יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה: ^ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ לְמְרַדְכֵי מִדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: ^ד וַיְהִי

בְּאָמַרְם אֵלָיו יוֹם וַיּוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיִּגִּדּוּ לְהִמָּן לְרֵאוֹת
הַעֲמֹדוֹ דְּבָרַי מְרֻדָּכִי כִּי־הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר־הוּא יְהוּדִי: ה וַיֵּרָא
הִמָּן כִּי־אִין מְרֻדָּכִי כִרְעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֵא הִמָּן חֲמָה:
וַיִּבְזוּ בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמְרֻדָּכִי לְבָדּוֹ כִּי־הִגִּידוּ לוֹ אֶת־עַם
מְרֻדָּכִי וַיִּבְקַשׁ הִמָּן לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־
מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ עִם מְרֻדָּכִי: וּבַחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא־חֲדָשׁ
נִימָן בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ הַפִּיל פּוֹרֵ הוּא
הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הִמָּן מִיּוֹם וּ לְיוֹם וּמִחֲדָשׁ לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר
הוּא־חֲדָשׁ אָדָר: ם וַיֹּאמֶר הִמָּן לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ יִשְׁנֹו
עִם־אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל מְדִינֹות מַלְכוּתְךָ
וְדַתֵּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל־עַם וְאֶת־דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אִינָם עֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ
אִין־שׁוֹה לְהַנִּיחָם: ם אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִפְתַּב לְאַבְדָם
וְעֶשְׂרַת אֲלָפִים כֶּסֶף־כֶּסֶף אֲשָׁקוּל עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלֹאכָה
לְהַבִּיא אֶל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ
וַיִּתְּנָהּ לְהִמָּן בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי צָרַר הַיְּהוּדִים: ם וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהִמָּן הַכֶּסֶף נָתוּן לְךָ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ:
י וַיִּקְרָאוּ סַפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם
בּוֹ וַיִּפְתַּב כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הִמָּן אֵל אַחַשְׁדַּרְפַּנֵּי־הַמֶּלֶךְ וְאֶל־
הַפְּחֹות אֲשֶׁר וּ עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עַם וְעַם מְדִינָה
וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ

נִכְתָּב וְנִחָתָם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ: ^י וְנִשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים
 אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-
 הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשֵׁה
 עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר וְשִׁלְלָם לְבוֹז:
^י פֶּתַח-שַׁנָּן הַכֶּתֵב לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל-
 הַעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה: ^{יב} הָרָצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים
 בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן יֵשְׁבוּ
 לְשָׂתוֹת וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה: **ס**

ד « וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַיִּקְרַע מְרַדְכֵי
 אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׂ שָׂק וְאָפַר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיַּעֲקֹב
 זַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה: ^ב וַיָּבֹאוּ עַד לַפְּנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין
 לָבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׂ שָׂק: ^ג וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה
 מְקוּם אֲשֶׁר דִּבְרַת-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ אֲבָל גְּדוֹל לַיְהוּדִים
 וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפַד שָׂק וְאָפַר יֵצַע לָרַבִּים: ^ד וַתְּבוֹאֵינָה נַעֲרוֹת
 אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיִּגִּידוּ לָהּ וְתַתְּחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח
 בְּגָדִים לְהַלְבִּישׂ אֶת-מְרַדְכֵי וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קִבַּל:
^ה וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתֵּךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעַמִּיד לַפְּנֵיהָ
 וַתִּצְוֶהוּ עַל-מְרַדְכֵי לְדַעַת מַה-זֶּה וְעַל-מַה-זֶּה: ^ו וַיֵּצֵא הַתֵּךְ
 אֶל-מְרַדְכֵי אֶל-רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לַפְּנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: ^ז וַיִּגְדַּר-

לֹא מִרְדְּכַי אֵת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת ׀ פְּרִשֵׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר
אָמַר הָמֶן לְשָׂקוֹל עַל-גִּנְגִּי הַמֶּלֶךְ בְּיַהוּדִים לְאַבְדָּם: ־ וְאֵת-
פְּתִישָׁן כְּתַב-הַדָּת אֲשֶׁר-נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידם נָתַן לֹא
לְהִרְאוֹת אֶת-אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל-
הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן-לּוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל-עַמָּה: ־ וַיָּבֹאוּ הַתָּדָר
וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר אֵת דְּבָרֵי מִרְדְּכַי: ־ וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהַתָּדָר
וּתְצַוֶּהוּ אֶל-מִרְדְּכַי: ־ כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
יִוְדְעִים אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹאוּ-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-
הַחֵצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבַד
מֵאֲשֶׁר יִוְשִׁיט-לּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שִׂרְבִיט הַזֶּהב וְחִיָּה וְאֲנִי לֹא
נִקְרָאתִי לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: ־ וַיִּגִּדוּ לְמִרְדְּכַי
אֵת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: ־ פ ־ וַיֹּאמֶר מִרְדְּכַי לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר
אֶל-תְּדַמְי בְּנִפְשָׁךְ לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים:
י כִּי אִם-הִחְרַשׁ תַּחֲרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רִיחַ וְהִצַּלָּה יַעֲמֹד
לַיְהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית-אֲבִיךָ תֹאבְדוּ וְגַם יוֹדֵעַ
אִם-לָעַת כְּזֹאת הִנְעַת לְמַלְכוּת: ־ וְתֹאמַר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב
אֶל-מִרְדְּכַי: ־ לךְ כְּנֹס אֵת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן
וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל-תֹּאכְלוּ וְאֶל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם
גַּם-אֲנִי וְנִעַרְתִּי אֲצוּם כֵּן וּבָכֵן אָבֹאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא-

כִּדָּת וּכְאֲשֶׁר אֲבָדְתִי אֲבָדְתִי: יוֹיֵעֶבֶר מְרֹדְכִי וַיַּעַשׂ כְּכֹל
אֲשֶׁר-צִוְתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:

ה « וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד
בַּחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית גִּבַּח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ
יּוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמְּלָכוֹת גִּבַּח פָּתַח הַבַּיִת:
- וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר
נִשְׂאָה חֹן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת-שַׁרְבִיט הַזֶּהָב
אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט: ׀ וַיֹּאמֶר
לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-חֲצִי
הַמְּלָכוֹת וַיִּנְתֵּן לָךְ: ׀ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא
הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לָךְ: ׀ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִהֲרוּ אֶת-הָמֵן לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהָמֵן אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֶּה הַזֶּה מַה-שְּׂאֵלְתְךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ וּמַה-בְּקִשְׁתְּךָ
עַד-חֲצִי הַמְּלָכוֹת וַתַּעַשׂ: וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִי
וּבְקִשְׁתִּי: ׀ אִם-מִצְאָתִי חֹן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ
טוֹב לָתֵת אֶת-שְׂאֵלְתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת-בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ
וְהָמֵן אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לָּהֶם וּמֵחֵר אַעֲשֶׂה כְּדַבַּר
הַמֶּלֶךְ: ׀ וַיֵּצֵא הָמֵן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרְאוֹת הָמֵן

אֶת־מֶרְדֵּכִי בְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִפְּנֵי וַיִּמְלֵא הַמֶּן
 עַל־מֶרְדֵּכִי חֲמָה׃ וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא
 אֶת־אֶהֱבִיּוֹ וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃ « וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן אֶת־כְּבוֹד
 עָשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ
 עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּן אַף לֹא־הִבִּיאָהּ
 אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי
 אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמַחֵר אֲנִי קָרוֹא לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ « וְכַל־זֶה
 אֵינְנוֹ שׂוֹה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי
 יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ » וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכַל־אֶהֱבִיּוֹ
 יַעֲשׂוּ־עֵץ גְּבִיחַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבִבְקָר ׀ אָמַר לַמֶּלֶךְ וַיִּתְּלוּ
 אֶת־מֶרְדֵּכִי עָלָיו וּבֹא־עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֵחַ וַיִּיטֵב
 הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הָעֵץ׃ ׀

ך « בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת־
 סֵפֶר הַזְכָּרֹנוֹת דְּבָרֵי הַיָּמִים וַיְהִי נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
 בַּ וַיִּפְצֵא כָּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מֶרְדֵּכִי עַל־בְּגַתָּנָא וְתִרְשׁ שְׁנֵי
 סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לִשְׁלַח יָד בַּמֶּלֶךְ
 אַחֲשׁוּרוּשׁ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וּגְדוּלָּה לְמֶרְדֵּכִי
 עַל־זֶה וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו לֹא־נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּבָר׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בַחֲצַר וְהַמֶּן בָּא לַחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ

החיצוֹנָה לֵאמֹר לְמַלְךְ לְתִלּוֹת אֶת־מְרַדְכֵי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־
הֵכִין לוֹ: ־ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הֶמָּן עֹמֵד בַּחֲצַר
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: וַיָּבֹאוּ הֶמָּן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת
בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הֶמָּן בְּלִבּוֹ לִמֵּי יַחֲפֹץ
הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: וַיֹּאמֶר הֶמָּן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ־ יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוֹש־
בוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּם אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן כְּתֹר
מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ: ־ וְנָתַן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּם עַל־יַד־אִישׁ מִשְׂרֵי
הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְּבִישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקְרוֹ וְהִרְפִּיבֵהוּ עַל־הַסּוּם בְּרַחוּב הָעִיר וְקִרְאוּ לִפְנֵיו כָּכָה
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ־ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֶמָּן
מִהֵר קַח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה־כֵן
לְמַרְדְּכֵי הַיְהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל־תִּפְּל דָּבָר מִכָּל
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: ־ וַיִּקַּח הֶמָּן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּם וַיִּלְבַּשׁ
אֶת־מְרַדְכֵי וַיְרַפִּיבֵהוּ בְּרַחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנֵיו כָּכָה
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: ־ וַיָּשָׁב מְרַדְכֵי אֶל־
שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֶמָּן נִדְחַף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ: ־ וַיִּסְפָּר
הֶמָּן לְזֹרֵשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֶהֱבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ חֲכָמָיו וְזֹרֵשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֵּרַע הַיְהוּדִים מְרַדְכֵי אֲשֶׁר
הַחֲלוֹת לְנַפְּל לִפְנֵיו לֹא־תֻכַּל לוֹ כִּי־נִפְּוֹל תִּפְּוֹל לִפְנֵיו:

י עוֹדֶם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיְבַהֲלוּ לְהֵבִיא
אֶת־הַמֶּן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

ז ׀ וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן לְשִׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה:
ב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בַּמִּשְׁתֶּה הַזֶּה
מֵה־שְּׂאֵלְתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לִּי וּמֵה־בִּקְשֶׁתְךָ עַד־
חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ: ג וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמַר אִם־
מְצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנְתֵּן־
לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֵלְתִי וְעַמִּי בְּבִקְשֶׁתִּי: ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי
לְהַשְׁמִיד לְהַרְוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ
הַחַרְשֶׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּה בְּנוֹק הַמֶּלֶךְ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֲחִישֵׁרֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי־זֶה הוּא
אֲשֶׁר־מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: ו וְתֹאמַר־אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב
הַמֶּן הִרַע הַזֶּה וְהַמֶּן נִבְעֵת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: ז וְהַמֶּלֶךְ
קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֶּה הַזֶּה אֶל־גִּנַּת הַבַּיִת וְהַמֶּן עִמּוֹ לְבִקֵּשׁ
עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה
מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת אֶל־בַּיִת ׀ מִשְׁתֶּה
הַזֶּה וְהַמֶּן נָפֵל עַל־הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
הַגֵּם לְכַבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי בְּבַיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ
וּפְנֵי הַמֶּן חָפוּ: ט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אַחַד מִן־הַפָּרְסִים לִפְנֵי

הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הֶמָּן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דִּבֶּר-
טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עַמֵּל בְּבֵית הֶמָּן גְּבוּהַ חֲמוּשִׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו: וַיִּתְּלוּ אֶת-הֶמָּן עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הֵכִין
לְמַרְדְּכָי וְחַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה: ם

ח « בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה
אֶת-בֵּית הֶמָּן צָרַר הַיְהוּדָיִים וּמַרְדְּכָי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא-לָּהּ: וַיֹּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ
אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהֶמָּן וַיִּתְּנָה לְמַרְדְּכָי וַתִּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת-
מַרְדְּכָי עַל-בֵּית הֶמָּן: וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַתִּפְּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּקְבֹּד וַתִּתְחַנֵּן-לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת-רֵעַת הֶמָּן
הָאֲנָגִי וְאֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים: וַיּוֹשֶׁט
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבֹּט הַזָּהָב וַתִּקָּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ: וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצָּאתִי חַן לִפְנָיו
וְכִשֶׁר תִּדְבָּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהָשִׁיב
אֶת-הַסְּפָרִים מִחֲשַׁבַּת הֶמָּן בֶּן-הַמַּלְכָּה הָאֲנָגִי אֲשֶׁר כָּתַב
לְאַבְד אֶת-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ: וְכִי אֵיכָכָה
אוֹכֵל וְרֵאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר-יִמְצָא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכֵל
וְרֵאִיתִי בְּאַבְדָּן מוֹלַדְתִּי: ם וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ לְאַסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וּלְמַרְדְּכָי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית-הֶמָּן נָתַתִּי לְאַסְתֵּר

וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל-הָעֵץ עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יְדוֹ בְּיַהוּדִים: ־ וְאַתֶּם
כָּתְבוּ עַל-הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי-כָתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוּם
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב: ־ וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי-הַמֶּלֶךְ בַּעַת-
הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא-חֹדֶשׁ סִיוֹן בְּשָׁלוּשָׁה וְעֶשְׂרִים
בּוֹ וַיִּכְתַּב כְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה מְרַדְּכֵי אֶל-הַיְהוּדִים וְאֶל-
הָאֲחַשְׁדַּרְפָּנִים וְהַפָּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר ׀ מֵהֵדוּ וְעַד-
כּוּשׁ שִׁבְעַ וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְבָּהּ וְעַם
וְעַם כְּלָשָׁנוּ וְאֶל-הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכָלשׁוֹנָם: ־ וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם
הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ וַיְחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד
הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵּי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתַּרְנָנִים בְּנֵי הָרַמְכִים:
־ אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים ׀ אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-וְעִיר לְהַקְהִיל
וְלַעֲמֹד עַל-נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלַהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-חַיִּל
עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אַתֶּם טָף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לָכוּז: ־ בְּיוֹם
אֶחָד בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ בְּשָׁלוּשָׁה עֶשְׂרֵת לַחֹדֶשׁ
שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵת הוּא-חֹדֶשׁ אָדָר: ־ פִּתְשָׁנָן הַכְּתָב לְהַנְתֵּן דָּת
בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל-הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים
עֲתוּדִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאִיבֵיהֶם: ־ הָרָצִים רַכְבֵּי הָרֶכֶשׁ
הָאֲחַשְׁתַּרְנָנִים יֵצְאוּ מִכְּהָלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדָּת
נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה: ־ ׀ וּמְרַדְּכֵי יֵצְאוּ ׀ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ

בְּלָבוֹשׁ מַלְכוּת תְּכַלֵּת וְחֹזֵר וְעֵטְרָת זֶהָב גְּדוּלָה וְתַכְרִיף
בוֹץ וְאַרְגָּמָן וְהַעִיר שׁוֹשָׁן צִהְלָה וְשִׁמְחָה: ¹⁰ לַיהוּדִים הֵייתָה
אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשׁוֹשָׁן וַיִּקָּר: ¹¹ וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-
עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרַתְהֶמְלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ שִׁמְחָה וְשׁוֹשָׁן
לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתִּיהוּדִים
כִּי-נִפְלַ פְּחַד-הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

ט « וּבְשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא-חֹדֶשׁ אֶדָר בְּשִׁלּוּשָׁה
עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דִּבְרַתְהֶמְלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת
בַּיּוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ אוֹיְבֵי הַיְהוּדִים לְשִׁלּוֹט בָּהֶם וּנְהַפּוּךְ הוּא
אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם: ² נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים
בְּעָרֵיהֶם בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֹשׁ לְשַׁלַּח יָד בְּמִבְקָשֵׁי
רַעְתָם וְאִישׁ לֹא-עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי-נִפְלַ פְּחַדָם עַל-כָּל-
הָעַמִּים: ³ וּכְל־שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאֲחַשְׁדַּרפָּנִים וְהַפְּחוֹת
וְעֵשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת-הַיְהוּדִים כִּי-נִפְלַ
פְּחַד-מְרַדְּכֵי עֲלֵיהֶם: ⁴ כִּי-גְדוֹל מְרַדְּכֵי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ
הוֹלֵךְ בְּכָל-הַמְּדִינֹת כִּי-הָאִישׁ מְרַדְּכֵי הוֹלֵךְ וּגְדוֹל: ⁵ וַיִּבְּנוּ
הַיְהוּדִים בְּכָל-אֵיבֵיהֶם מִפַּת-חֶרֶב וְהָרָג וְאֲבָדָן וַיַּעֲשׂוּ
בְּשָׁנָאֵיהֶם כְּרָצוֹנָם: וַיּוֹבְשׁוּשָׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאֲבָדָ
חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ: וַיֹּאֲת וּפְרָשְׁנָדְתָא וַאֲת וַדְּלָפוֹן וַאֲת

ו אִסְפָּתָא: ה וְאֵת | פּוֹרְתָא וְאֵת | אֲדִלְיָא וְאֵת | אֲרִידְתָּא:
ט וְאֵת | פְּרַמְשָׁתָא וְאֵת | אֲרִיסִי וְאֵת | אֲרִדִי וְאֵת | וְיִתָּא:
י עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמֶן בְּן־הַמְּדָתָא עֲרַר הַיְהוּדִים הֲרִגוּ וּבְכַזָּה לֹא
שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפָּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה הֲרִגוּ הַיְהוּדִים וְאֵבֶד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת
בְּנֵי־הָמֶן בְּשֶׁאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מִה עָשׂוּ וּמַה־שָּׂאלְתֶךָ וַיִּנְתֶּן
לָךְ וּמַה־בְּקִשְׁתֶּךָ עוֹד וְתַעֲשִׂי: יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־
הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנְתֶּן גַּם־מָחָר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן לַעֲשׂוֹת
כַּדַּת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמֶן יִתְּלוּ עַל־הָעֵץ: יד וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן וַתִּנְתֶּן דָּת בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמֶן
תָּלוּ: טו וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדָיִים אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשָׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבַּעַה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וַיַּהֲרִגוּ בְּשׁוֹשָׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְכַזָּה
לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: טז וּשְׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
נִקְהָלוּ | וְעָמְדוּ עַל־נַפְשָׁם וְנֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהָרַג בְּשִׁנְאֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אָלֶף וּבְכַזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: יז בַּיּוֹם־
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנֹחַ בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה
אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה: יח וְהַיְהוּדָיִים אֲשֶׁר־בְּשׁוֹשָׁן נִקְהָלוּ
בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבַּעַה עָשָׂר בּוֹ וְנֹחַ בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ
וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמֻחָה: יט עַל־כֵּן הַיְהוּדִים הִפְרוּזִים

הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ אֶדְרָר שְׁמֹחָה וּמְשֻׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וּמְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ: ^א וַיִּכְתַּב מְרַדְּכֵי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים
אֶל־כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ
הַקְּרוּבִים וְהָרְחוֹקִים: ^ב לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לַהֲנוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם
אַרְבַּעַת עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֶדְרָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־
שָׁנָה וְשָׁנָה: ^ג כַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחֻ בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם
וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּד לָהֶם מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲכָל לַיּוֹם טוֹב
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוָנִים: ^ד וְקָבַל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר־
הִחְלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מְרַדְּכֵי אֲלֵיהֶם: ^ה כִּי הָמֵן
בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי צִרַר כָּל־הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים
לְאַבְדֵם וְהַפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרֵל לְהַמָּם וּלְאַבְדֵם: ^ו וּבִבְאֵה
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עַם־הַסֵּפֶר יֵשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הֲרַעָה אֲשֶׁר־
חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים עַל־רֵאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־
הָעֵץ: ^ז עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר
עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲנִירַת הַזֹּאת וּמָה־רָאוּ עַל־כִּכָּה וּמָה
הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: ^ח קִיְמוּ וְקָבַל הַיְהוּדִים וְעֲלֵיהֶם וְעַל־זֵרְעֵם
וְעַל כָּל־הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לַהֲנוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי
הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבְכֶם וְכִזְמַנְכֶם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: ^ט וְהַיָּמִים

האלה נזכרים ונעשים בכל־דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו
מתוך היהודים וזכרם לא־יסוף מזרעם: **ד** וכתב
אסתר המלכה בת־אביחיל ומרדכי היהודי את־כל־תקף
לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: **ו** וישלח ספרים
אל־כל־היהודים אל־שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות
אחשוורוש דברי שלום ואמת: **ז** לקים את־ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר
המלכה וכאשר קימו על־נפשם ועל־זרעם דברי הצמות
וזעקתם: **ח** ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב

בספר: **ד**

א וישם המלך אחשרש מס על־הארץ ואיי הים: **ב** וכל־
מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו
המלך הלוא־הם פתובים על־ספר דברי הימים למלכי מדי
ופרס: **ג** כי **ו** מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול
ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל־

זרעו: **ד**

ברכה אחר קריאת המגילה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָרַב אֶת
רִיבֵנוּ, וְהִדָּן אֶת דֵּינֵנוּ, וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמָתֵנוּ,
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, וְהַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צָרֵיהֶם, הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

בשחרית מתחילין "שושנת יעקב":

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם, וַיִּפֹּר מִחֲשָׁבוֹת
עָרוּמִים: בְּקוֹם עָלִינוּ אָדָם רָשָׁע, נִצָּר זְדוּן
מִזֶּרַע עֲמָלֵק: גָּאָה בְּעַשְׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר,
וַיַּגְדֵּלְתוּ יִקְשָׁה לוֹ לְכָד: דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלֶפֶד
וְנִלְכַד, בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מִהָרָה: הָמָן

הוֹדִיעַ אֵיבַת אַבּוֹתָיו, וְעוֹרֵר שְׁנֵאת אַחִים
לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל, כִּי בְּחַמְלָתוֹ עַל
אַגַּג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק,
וְנִלְכַּד טָמֵא בְיַדֵי טָהוֹר: חֶסֶד גָּבַר עַל שְׂגָגַת
אָב, וְרָשָׁע הוֹסִיף חַטָּא עַל חַטָּאוֹ: טָמַן בְּלִבּוֹ
מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמָיו, וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוּ
שְׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל, כִּסְפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זְכָרָם:
כִּרְאוֹת מְרֻדְכֵי כִּי יֵצֵא קֶצֶף, וְדָתֵי הָמָן נִתְּנוּ
בְּשׁוֹשָׁן: לְבַשׁ שֵׁק וְקִשָּׁר מִסִּפֶּד, וְגִזַּר צוּם וַיֵּשֶׁב
עַל הָאֶפֶר: מִי זֶה יַעֲמֵד לְכַפֵּר שְׂגָגָה, וְלִמְחַל
חַטָּאת עוֹן אַבּוֹתֵינוּ: נֵץ פָּרַח מְלוּלָב, הֵן הִדְסָה
עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יִשְׁנִים: סְרִיסִיָּה הִבְהִילוּ לְהָמָן,
לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּנְיָנִים: עֲמַד בַּעֲשָׂרוֹ וְנִפְל
בְּרָשָׁעוֹ, עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו: פִּיהֶם פִּתְחוּ

כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי פוֹר הָמָן נִהְפָּךְ לְפוֹרְנוּ:
צְדִיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע, אוֹיֵב נִתֵּן תַּחַת נַפְשׁוֹ:
קִיְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים, וְלִשְׁמַח בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֶת תְּפִלַּת מָרְדֳּכָי וְאֶסְתֵּר. הָמָן
וּבְנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:

שׁוֹשְׁנֵת יַעֲקֹב צָהֲלָה וְשָׂמְחָה,
בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלֹת מָרְדֳּכָי. תִּשְׁוַעְתֶּם
הָיִיתָ לְנֹצֵחַ, וְתִקְוֹתֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר.
לְהוֹדִיעַ שְׁכָל קְוִיךָ לֹא יִבְשׁוּ, וְלֹא יִכְלָמוּ
לְנֹצֵחַ כָּל הַחֹסִים בָּךְ. אַרְוֵר הָמָן אֲשֶׁר
בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי. בָּרוּךְ מָרְדֳּכָי הַיְהוּדִי.
אַרְוֵרָה זָרַשׁ אִשְׁתִּי מִפְּחִידִי. בָּרוּכָה אֶסְתֵּר

בְּעֵדֵי. אַרְוֵרִים כָּל הַרְשָׁעִים. בְּרוּכִים כָּל
הַצַּדִּיקִים. וְגַם חֲרִבּוֹנָה זְכוּר לְטוֹב:

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי

אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה

נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.